

ligger før den, da jeg overtog Indenrigsministeriet, saa at jeg altsaa ikke kan have fuldt Kjenndskab til, hvad der er foregaaet. Men jeg veed heller ikke, hvad det ærede Medlem mener, at Regjeringen skulde have foretaget i denne Sag ud over, hvad der skete. Der blev jo nemlig den Gang nedsat en Kommission, og der fremkom et Lovforslag, der senere udfom som Lov under 30te Marts 1876 om Udstedelsen af Nationalitetscertifikater. Med Henviisning til denne Lov og til, hvad dertil hører, kan jeg besvare det ærede Medlems andet Spørgsmaal, hvad Regjeringen har foretaget lige overfor den engelske Regjerings Opfordring til at drage Omforg for, at der ikke i fremmede Havne blev kjøbt usødygtige Skibe, som ikke kunde blive undergivne den fornødne Prøvelse, før de kom tilbage til England. I Anledning af denne Opfordring blev jo nemlig i Sessionen 1875-76 forelagt det Lovforslag, der levede til Loven af 30te Marts 1876, og som bemyndiger Regjeringen til at gjøre Udstedelsen af de i Lov angaaende danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 § 13 ommeldte midlertidige Nationalitetscertifikater afhængige af, at der foruden de øvrige forestrevne Bevisligheder foreligger et af vedkommende udenlandsk Myndighed udfærdiget eller paa anden betryggende Maade tilveiebragt Bevis for, at Skibet er sødygtigt. Loven gif altsaa ud paa to Ting, dels at man kunde træffe Overenskomst med England, og dels, at man kunde træffe Overenskomst paa anden betryggende Maade. Grunden til denne Afstillelse laa deri, at der allerede i England eksisterede en offentlig Autoritet, til hvem man kunde henvende sig med Anmodning om, før de fik det nye Nationalitetscertifikat, at undersøge de Skibe, der vare opkjøbte i England, hvorimod der ikke paa noget andet Sted eksisterer en offentlig Autoritet, til hvem man i saadanne Sager kunde henvende sig. Man maatte altsaa tage under Overveelse, hvorledes man kunde opfylde Lovens Henviisning til „paa anden Maade“ at tilveiebringe den Sikkerhed, man i England fandt hos board of trade, og efter at have underhandlet med private Selstaber derom, blev man tilsidst enig med Selstabet Bureau Veritas, der var villigt til paa visse nærmere Betingelser at paalægge sine Forretningsmænd i de forskellige Havne at undersøge og meddele Attest for Skibes Sødygtighed, som vare kjøbt af Danske, og Resultatet vilde altsaa deraf blive, at saadanne Skibe ikke maatte meddeles Nationalitetscertifikat af det danske Konsulat, førend en saadan Attest var udstedt. En Kundgjørelse af det Indhold, som jeg her har nævnt, er fremkommen, saa vidt jeg husker, den 28de August d. N., og ærede Medlemmer ville altsaa se, at Regjeringen har gjort, hvad der efter Omstændighederne kunde gøres i den Henseende. — Naar det ærede Medlem har spurgt, om den engelske Lovgivning med Hensyn til Forebyggelse af Søulykker ved usø-

dygtige Skibe blev anvendt paa fremmede Skibe, som udgaa fra engelske Havne, saa maa jeg tilstaa, at jeg i Diebliffet ikke har den engelske Lov for mig og saaledes ikke kan svare derpaa, uden for saa vidt som det forekommer mig at ligge i Sagens Natur, at den engelske Lovgivning gjaelder for engelske, men ikke for fremmede Magters Skibe, og jeg tror med saa meget større Sikkerhed at kunne sige dette, som denne Lov jo vilde være usfordøen, dersom England allerede af sig selv havde ført det Tilsyn med fremmede Skibe, som vi nu ville opnaa at komme til at føre.

Framp: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) udtalte, at der var forelagt Reformforslag, og at de allesammen vare blevne afviste eller ikke fremmede. Han mente, at det havde Betydning lige over for det omtalte Lovforslag; men jeg tror, at man med Rette kan sige, at hvor mange Lovforslag der end var forelagt, havde de dog ingen Betydning ligeoverfor en Lov som denne eller for en huiltensomhelst Lov, der ikke er forelagt. Det vilde være det Samme, som om et Lovforslag om Mordbrand ikke kunde gaa igjennem Thinget, fordi Jiferiloven ikke kunde gaa igjennem. Med Hensyn til Jiferiloven, som det ærede Medlem nævnte, er der den Mærkelighed, at der findes saa godt som ingen Jiff, medens der er mange Skibe, som trænge til at undersøges. Der har været adskillige Udtalelser om, at Lovene skulde følges ad; det var kun det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds, der mente, at de ikke burde følges ad, men at den, der var først færdig, skulde først komme frem. Jeg tror, man med Rette kunde sige, at naar de to Love skulde fremkomme som to, saa vil den ene være om usødygtige Skibe og den anden om maritime Domstole. Loven om usødygtige Skibe vil komme til at standse usødygtige Skibe fra at gaa til Sø, medens Loven om maritime Domstole rimeligvis vil være en Lov, hvorefter man kan samle sig statistisk Materiale, hvorefter man for Fremtiden kan arbejde til fremtidige Love. Den høit ærede Minister svarede det ærede Medlem for Prestes Amts 6te Valgfreds (Boisen) om den Lov, som er udkommen her, af 30te Marts 1876. Jeg vil blot til Oplysning gjøre opmærksom paa, at inden denne Lov udfom, var Forespørgsel stillet til England i 1875, hvor en Lov var udkommen tidligere, og endelig indtil August 1875 var 875 engelske Skibe paa Grund af denne Lov gaaede over til fremmede Stater. Man maa ønske, at intet saadant Skib er kommet til os, men nogen Sikkerhed derfor have vi ikke. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds fremhævede angaaende Blinssølls Udtalelser, at Meget i dem var overdrevet, selv om der var Noget deri. Der er dog Ting, som vi ligefrem kunne overføre paa vore